

Népdal I.

2009 június 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az a kettősség, hogy népdal és m?dal, (népzene és m?zene), mint tudományos megkülönböztetés, azt hiszem a világon csakis nálunk létezik.

Ennek is egyetlen oka, hogy újabb kori zenetudományunkat idegen, jellemz?en német tanárok öntötték formába, ?k

határozták meg alapjait, stb, lásd az ifjú Kodály panaszait kora zeneoktatásáról. Nekik pedig alapvetően idegen fogalom volt a magyar kultúra, minden részletével. Az, hogy idegen, hogy német a szervező-tanító-kutató közeg, még nem is lenne baj, hisz német volt Gárdonyi és Tömörkény is. Csakhogy nekik akartak magyarok lenni, nekik tiszteletben tartották a társadalmat, amelyben felnőttek. Hanem az a réteg, amely a tizenkilencedik század második felében, illetve a kiegyezés után, megpróbálta meghatározni civilizációnk jellegét, alapvetően nem szerette Magyarországot, nekik munka és kiküldetés volt, amit meg kellett csinálni a nyakunkon. Nekik adták Pestbuda lakosságának nagyobb részét, nekik élesen elhatárolódtak az idegen, érthetetlen nyelvű vidéktől. Az, hogy a két háború között lebontották Buda sajátos hangulatú, bájos belső életű negyedét, a Tabánt, nem értelmetlen rombolás volt. Akkor még volt nemzetpolitika. A Tabánban még leélhette életét úgy egy lakó, hogy soha, egy kukkot sem tanult meg magyarul. Abban az időben vezetőink elvégezték azt, amiért ma kínpadra vonnák őket a liberális sühögérek: magyarrá tették Budapestet.

Azért az nem oly egyszerű. Nyelvet cserélhet egy város, de azt jól beszélni még nemzedékek után sem képes. Miért nem? Mert akik taníthatnák, akik példát mutatnának, azok a pesti ember szemében nevetséges bugrisok. Nyelvük meg pláne. Éppen az utóbbi húsz év a kézzelfogható bizonyítéka állításaimnak: a pesti szavazó rendre szembe szavaz a vidékkel. Itt húsz év után is még tömegek szavaznak hazánk ellenségeire. Sokkal kevesebben, de még mindig tömegek.

Kérhetném én a bocsánatot mindazoktól, akik pesti létükre egyet értenek velem. Hisz nem mindenki idegen eredetű. Ha mégis, akkor sem rossz szándékkal él úgy, amit én kifogásolok. De hiszen szó sem esett szándékról, sem bocsánatkérésről. Hivatkozom az ing-effektusra: felveszi, vagy nem, ki-ki döntse el, utána reklamáljon, ha akar.

Én valahogy úgy tanultam, hogy a népdalnak ismerjük szerzőjét, a népdalnak viszont nem, az csak úgy lesz, az burjánzik a nép ajakán. Nyilván nem szó szerint így, de a „nép ajaka” biztosan elhangzott, és leíratott korszakokon keresztül, diákok ezreinek általa. Jó ideig eltartott, míg rájöttem, mekkora marhaság ez. A nép ajaka. Persze, meg a nép füle, a nép étvágya, a nép véleménye... és már meg is érkezünk a rémmeséhez, amit demokrácia néven próbálnak ránk tukmálni! Ám innen vissza kell fordulnunk, mert nem ez a cél. A demokráciáról majd akkor, ha a gyomrom rendbe jött.

Na jó. Kíméletlen leszek. Képzeld el, hogy szombaton délután kimegyek a Csócsába. Az egy dolog? Lesencetomaj felett, arról nevezetes, hogy név szerint hajdanán birtokot vett benne. Átkelve a 84-es főúton, megállok egy percre a kocsmánál, az istvándi elágazóban, mert fagyaltot ígértem a gyerekeknek. Ahogy leállítom a motort, kilépek az úttestre, éppen nem jön sem jármű, sem ember, csak úgy vagyunk, amikor megszólal egy üde hang. Valahol a fejem felett kislányok kórusa énekel, hogy aszongya: „a ruháján tető mász, nem megyek én ahhoz!”. Mármint a kanász. -hoz. -nak. A döbbenettől legyökerezem, mert ahonnan a hang jön, negyven méterre van a legközelebbi bármiféle hangszórótól. Szerencsére éppen kilép az ajtón sánta Sulyom Gyuri, és rám nevet: -na, gondoltam, te sem ismered a nép ajakát? Miről beszélsz, kérdelem. Hát erről, bökö fölfele. Ha nincs szerző, eladó sem sincsen, hanem csak úgy van...

Pogány István

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

